Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

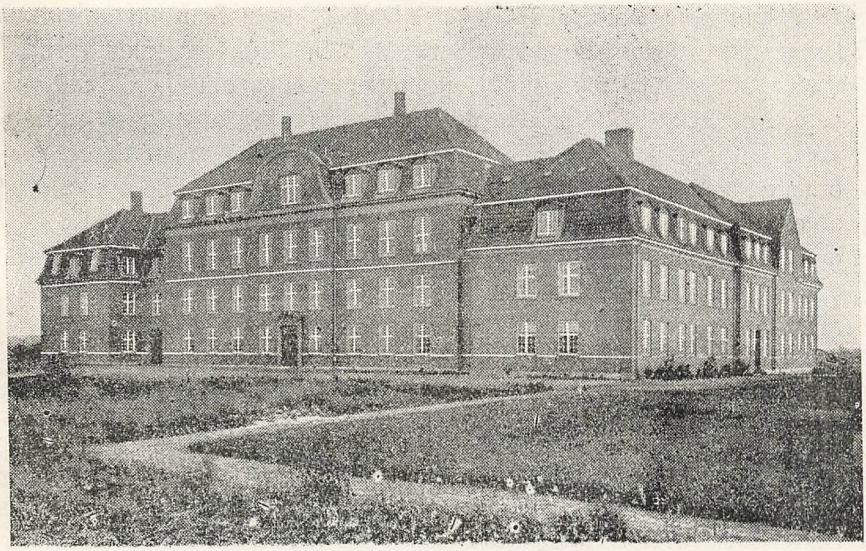

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

Nr. 3.	Lørdag den 11. November 1916.	3. Aarg.

En Opgave.

—o—

„It is a custom more honour'd in the breach than the observance".
(„Hamlet" I., 4.)

Naar Redaktionen beder mig skrive og giver mig „frit Slag", ved jeg ogsaa straks, hvad jeg vil skrive om. Om det, der har givet min Studentertid en stor Del af dens bedste Minder: Arbejdet i „Danmarks studerende Ungdoms Afholdsforbund".

Jeg vilde gøre særlig Gymnasiasterne og de vordende Gymnasiaster opmærksomme paa, at en saadan Forening findes og fortælle lidt om dens Synsmaader og Maal.

Lad mig sige det straks : Det er ingen Samling af sure, livsfjendske Hængehoveder, der som en Flok sammensvorne under allehaande mystiske Ceremonier samles om Vandkaraflen som højeste Symbol; men det er en Forening af unge Mennesker, der har følt noget stærkt, noget lig Harme, naar de rundt om sig med det skærpede Blik, som Dannelse giver - eller skulde give - saa den Fortræd, den Nød og Sorg, som Alkoholen volder, den Sum af tabt Menneskeværd, den Øden af Menneskeliv og Menneskelykke. Det har naget dem, at det var deres Landsmænd, deres Land, det gik saadan med. Og de har følt en ungdommelig Begejstring ved at give sig ind paa en stor Opgave, satte deres egen Person ind paa, at det engang skal blive anderledes og bedre, gaa med i Felttoget mod Kong Alkohol. De føler det ikke som at gaa ind i et Forsikringsselskab, hvor man forsikrer sin egen dyrebare Person mod fremtidige Ulykker, der jo kan hænde selv den bedste og stærkeste. Men de gaar med, fordi de føler, at „det drejer sig om din Sag, naar Naboens Væg brænder", fordi de forstaar, at vi hver for sig er en Del at et Hele, med vor Del af Ansvaret for det hele, at vi er med at dele ikke blot „hver Glans", men ogsaa hver „Plet, som falder paa Danmarks Navn". Men Pletten skal ikke blot „bæres"; den skal slettes ud.

Alkoholspørgsmaalet griber saa dybt i saa mange Sider af Samfundets Liv, at det ikke mere bliver et personligt, hygiejnisk Spørgsmaal, men et Spørgsmaal om hele Samfundslegemets Sundhed og Vækst, et socialt, eller social-politisk, Spørgsmaal.

Har man forstaaet det, ofrer man gærne sin egen lille personlige Frihed til at drikke det ene lille, festlige Glas — som jo egentlig spiller saa uendelig ringe en Rolle for en for at være med til at skaffe de Hundredtusinde Frihed for den tunge Byrde, Alkoholen har lagt paa deres Liv, for at gøre hele Folket frit. „Fri er du først, naar Aandens Flag tør foldes frit fra Stangen", siger Ibsen; fri er du, naar du følger din Overbevisning.

Maaske ogsaa et bestemt Menneskeideal har staaet for en og anden studerende, naar han gik ind i Forbundet: Mennesket med klare Sanser, med en vaagen aandelig Renlighedssans og med Hjærte og Hjærne aabne for Forstaaelse af de Tusinders Kaar.

Forbundet D. S. U. A. har da et dobbelt Formaal: dels at

vække Forstaaelse af Alkoholspørgsmaalet som socialt Spørgsmaal i de dannede Klasser, dels at støtte den almindelige folkelige Afholdsbevægelse, særlig i dens Oplysningsarbejde.

Paa den sidstnævnte Opgave arbejder en Række Udvalg: Foredragsudvalg, Presseudvalg, Korrespondanceudvalg og Studieledelse. For den førstnævnte Opgave er det nærmeste Virkefelt „alle højere Undervisningsanstalter." Siden 1903 har „Studenernes Afholdsforening" virket; sammen med nogle Seminarieforninger dannedes Aaret efter „Danmarks studerende Ungdoms Afholdsforbund," der nu har Afdelinger ved de fleste af Landets Seminarier og ved Landbohøjskolen, og som de sidste Aar er begyndt ogsaa at danne Afdelinger ved Landets Gymnasier. Der optages Medlemmer fra de tre ældste Klasser og Realklassen. Bladet „D. S. U. A." er Medlemsblad.

Til den Stordaad at bryde Alkoholens Magt i vort Land behøves hele den vaagne, intelligente Ungdom. Skulde Haslev Gymnasiasterne forstaa, at her er en Opgave ogsaa for dem, skulde det ingen glæde mere end

H. I. Bennick.

Basaren.

—o—

I lange Tider før den meget omtalte Basar kulegravede vi vor, med Gloser og matematiske Opgaver, besaaede Hjerner og fandt omsider frem en Mængde vanvittige Ideer: Forrykt Køkken, Skyggebilleder, hvor Døde skulde staa op af deres Grave o. s. v. Saa kom selve Forberedelserne i Oktoberferien. De bestod den første Dag dels i at hænge Flag og Flagguirlander op paa alle mulige og umulige Steder og derefter at tage dem ned fra de sidstnævnte, dels i at træne i Fodbold. Den anden Dag blev der uddelt Roller, og nogle blev, i Haab om særlig fortjenstfuldt Arbejde, udnævnt til Ridder af det røde Baand.

Saa kom selve Festdagen. Først var der Afskeden med den gamle Skole, som var meget rørende. En, som har den uheldige Tilbøjdlig meget tidt at komme for sent, kom en halv Time

senere forbi den kære gamle Bygning og saa til sin Forbavselse, at Skolegaarden var fuld af Vandpytter. Han ræsonnerede som saa: Mange Bække smaa gør en stor Vandpyt.

Selve det højtidelige Indvielsesmøde aabnedes Kl 2. Et stort og udsøgt Selskab bestaaende af Skolens Aktionærer, Lærerne, Pressekorrespondenter, Forældre og endelig de søde Unger, for hvem hele denne flotte, dejlige Bygning er bygget. Mødet med Taler, Sang og Bøn varede til Kl. halv fire. Saa myldrede Folk ud og fyldte hele Bygningen til Trængsel, og alle beundrede dens brede Gange, store, lyse Klasseværelser og praktiske Indretning. Kl. fire begyndte selve Basaren. En Sværm af smaa „Pressere" blev sluppen løs paa Folk, der blev nødt til at gøre deres Skyldighed ved at købe adskillige Lodsedler. „Bladmændene" virkede, og Tombolaerne fik store Indtægter. I den udmærkede Restauration, hvor Varerne uden Skade kunde have været adskilligt dyrere, var overfyldt, saa de flinke Opvartersker maatte arbejde i deres Ansigts Sved.

(Koncerterne og Tableauerne vil vore udmærkede Kunstkritikere skrive om)

Pludselig stod man som lamslaaet; vokset fast til Jorden; thi se: sig nærmede et underligt Optog; græske Guder besøgte Haslev Gymnasium ved denne prægtige Fest. Forrest skred den skønne Helene fulgt af Paris, Tjener og Tjenerinder; med majestætiske Skridt gik de til Templet, fulgt af den maabende Hob. Om Aftenen var der Foredrag af Red. Nordentoft og Sekr. Engsig Kaarup. Den anden Dag var en lidt mattere Afspejling af den første. Om Eftermiddagen holdt Sekr. Hee-Andersen en udmærket Ungdomstale om Maalet og Vejen vi skal gaa.

Det hele sluttede med en munter Auktion efter Koncerten.

Læreren har fortalt Børnene et Æventyr, hvor en styg Dreng hugger Halen af en Kat, og taler nu med dem, om hvor ondt dette var.

Lille Margrete: „Ja det staar der i Lærebogen, at vi ikke maa"

Læreren: „Hvorledes det?"

Lille M.: „Jo, der staar: Hvad Gud har sammenføjet, maa Menneskene ikke adskille."

Koncerterne.

—o—

I. Torsdag.

For første Gang i Haslev Gymnasiums Historie skulde der afholdes en Elevkoncert, og Spændingen var stor baade fra Publikums og de Optrædendes Side. Det store Skolekor under Hr. Moikjærs rolige Ledelse lagde for. „De klare Barnestemmer" (Se Haslev Avis d. 27. Okt.) fyldte Rummet ganske godt. Bedst af Sangene gik „Du gamla du fria" og „Roselil", skønt Omkvædet Ha, ha, ha var lidt massivt, næsten naturtro. Med vældig Appel blev: „Jeg vil værge mit Land" sunget, og den vilde ubetinget have været Glansnummer, hvis ikke Tenorerne var blevet til Nar ved at miste Stemmen.

Derefter forsvandt det store Kor, og Orkestret dukkede op. Efter megen Violinstemning, hvor Stemningen næsten havde forladt Publikum, stemte de endelig i. — „Ave Verum" lød helt smukt; knap saa god var „Aases Død", skønt Violinerne prøvede at illustrere Titlen. Til sidst døde hun dog, selv om Virtuosen H. A. ved Orglet forsikrede, at han var ved at lade hende hoste, efter at hun havde udaandet. Glansnumret „Den tyrkiske March" gik fortræffeligt. Alle „var med" ja, Dirigenten begyndte endogsaa at illustrere det Sted, hvor Tyrkerne marcherede bort.

Et Alvorsord er vist paa sin Plads, Skolens Orkester har virkelig naaet et overordentlig smukt Resultat, og vi haaber det maa fortsætte under Hr Dalhoffs dygtige Ledelse, saa vil vi i den følgende Tid ofte faa Glæde af at høre det.

Rosinen i Pølseenden var „Elitekoret". Nogle faa med megen Kritik udvalgte Stemmer under Hr Dalhoffs ildfulde Ledelse. „De smukke Drengerøster" (Se Venstres Folkeblad d. 28. Okt.) lød godt. Den smukke lille Sang „Til Østerland vil jeg fare" havde været god, hvis Sopranerne ikke havde været saa ivrige og var faldet for tidligt ind. Næste Nummer blev sunget med megen Følelse, næsten overdrevent. „Vintren rasat" maatte gentages, ligesom det sidste Nummer, den stemningsfulde Sang „Naar det er Sommer". En detailleret Beskrivelse af de enkelte Stemmer kan det ikke nytte at begynde paa. Vi vil kun nævne at Sopranerne havde Tilbøjelighed til at gaa for højt. Tenorerne sang for kraftigt (trods det de kun er to Stemmer), især paa Som — o — mer. Alt'erne holdt sig for discret tilbage, og Basserne — nok sagt, der var nemlig ingen Basstemmer.

Fredagskoncerterne

var imødeset med om muligt endnu størrd Spænding, og da Koncerten var fastsat til Kl. 8.¹/₄, var Tilstrømningen saa stor, at mange ikke kunde faa Plads og maatte staa op i Omklædningsrummet. Det lille Kor lagde for med de samme Sange som om Torsdagen; det var maaske en Skuffelse, da de fleste vist havde ventet noget nyt: men dog var der temmelig stor Begejstring, og den sidste Sang maatte gives da capo.

Akkompagneret af Frøken Davidsen sang cand. Dalhoff flere Sange, som gik ganke fortrinligt, især „Sidste Reis'". Efter en kort Pause spillede Frk. Davidsen og „Hr." (Det var der af en Fejltagelse trykt i Programmet) Hugo Allerup flere af Brahms Valse firhændigt. Der var udmærket Sammenspil, og selv om man kan sige, det var et Løb med Forhindringer, idet Forstykket paa Klaveret pludselig faldt ned paa de spillendes Fødder, klarede de det dog elegant.

Hr. Dallhoff sang atter, og Begejstringen var saa overvældende, at han maatte give to Ekstranumre. Aftenens clou var Brahms „Ungarske Danse." De blev spillet med en Lethed og Elegance, som ganske henrykte Tilhørerne, og de maatte gives da capo.

Koncerterne faldt i det hele og store i Publikums Smag, og det vil sikkert ikke vare længe, inden vi atter faar Fornøjelsen af at høre Korene og Orkestret.

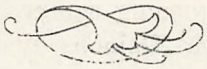

Tableauerne.

—o—

Ved halvseks Tiden Fredag Eftermiddag myldrede Tilskuerne ind i Gymnastiksalen. Tilstrømningen var saa stor, at Salen ikke næ kunde rumme alle. Forventningen stod at læse paa alles Ansigter, — og den blev ikke skuffet, thi Udførelsen var overordentlig nydelig i alle Henseender. Tilskuerne var begejstrede lige fra det Øjeblik, de saa Svinedrengen i sin lasede Dragt sidde i Svinestien og røre i den dampende Gryde, til Tæppet for sidste Gang gik ned for Nisserne.

„Svinedrengen" virkede næsten som et Udstyrsstykke med de henrivende Dragter og de virkelighedstro Kulisser. Kejser Walbridge var ganske pompøs, da han stod med den udtraadte

Tøffel hævet til Slag mod Svinedrengen og Prinsessen, der kyssede hinanden. Den mest virkningsfulde Scene var vel nok den sidste, hvor Prinsen er i Færd med selv at gaa ind i sit Kongerige, medens Prinsessen sidder udenfor og græder.

Begejstringen kulminerede ved Synet af lille „Tommelise" (vor lille Majdronning). Med sit lange, udslagne Haar stod hun i en stor Aakande med en meget naturtro Sommerfugl som Hest og sit lyserøde Livbaand som Tømme.

Da endelig Folks Begejstring havde lagt sig efter en 3—4 Fremkaldelser af „Tommelise", kom Slutningstableauet med Nisserne i Granskoven, forsamlet om et stort Fad Grød. Ogsaa her virkede Kostumeringen brillant, de graa Dragter, røde Huer og Strømper og hvide Træsko. Tilsidst traadte en af Nieserne frem og sagde følgende Vers:

Det hele var kun en liden Spas,
maaske ej værd vort store Mas.
Dog hvis det Dem fornøjet har,
vi synes det var ganske bra.

Der er gaaet et stort Arbejde forud for disse Tableauer, og Frk. Færing fortjener Ros for den glimrende Kostumering og Indstudering af Rollerne, og ligeledes maa vi rosende omtale Hr. Skovs naturtro og nydelige Dekorationer.

Højskamling.

—o—

Højskamling — ja, næppe hører man Ordet mere er lige ved at ophøre, skulde man tro. Der har ikke været afholdt Møder i Foreningen siden i April Maaned. Hvad er mon Grunden dertil? Formanden kan da ikke opløse Foreningen ohne weiter. — Mangler han Foredragsholdere? Gør han det, maa han virkelig selv afhjælpe Vanskeligheden; Offentligheden har endnu ikke hørt hans klangfulde Røst som Foredragsholder. Imidlertid tror jeg ikke, det er Manglen paa Foredragsholdere, der har forhindret Foreningens Møder. Der ligger sikkert dybere Grunde bag. Jeg haaber, at den ærede Formand vil oplyse alle vi uvidende om de faktiske Forhold.

—n.

Bladet.

—o—

Naar et Arbejde er kommet godt i Gang, føler Lederne ofte Trang og Lyst til at udvide det.

Redaktionen vil ogsaa gerne udvide „Sunt qui dicant“, men af økonomiske Grunde er det meget vanskeligt. Vi vil derfor opordre, for det første de nuværende Abonnenter til at betale, hvad de er skyldige, og for det andet opfordre til at skaffe nye Abonnenter.

Der er jo adskillige som interesserer sig for Skolen, men som ikke holder Skolebladet, maaske knap aner dets Existens.

Da vi har alle de hidtil udkomne Numre af Bladet, vil ny tiltrædende Abonnenter faa disse. Dog ser vi os nødsaget til at kræve **Pengene forud.**

Kassereren.

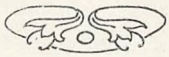

Tak!

—o—

I Nr. 7 af „Diplen“, der udkommer paa Herluisholm, findes „Sunt qui dicant“ omtalt paa en særdeles pæn Maade.

Vi kan ikke andet end føle os dybt rørte over den fine Maade, det er sket paa. Det er langt over vor Forventning.

Kunde vi blot omtale „Diplen“ ligesaa smukt, gjorde vi det gerne, men vi ser os desværre ikke i Stand dertil, at dømme efter Numrene, der hidtil er udkommet.

Der er desværre en Fejl deri, men det kan jo ske for den bedste. Vort Blad „prøver“ vi nemlig ikke paa at udgive anden Gang, men det er udkommet i III Aargange. Endnu en Ting. Hr Redaktionssekretæren glemte vist at sende et Nummer til os. men vi var saa heldige at faa Bladet ad anden Vej. Tak!!!

Red.

Paa Grund af Kri'en.

—o—

Saa holder Hr. Kristensen ikke Møder i Højskamling sin
paa Grund af Kri'en,
og derfor vil vi ikke være Medlemmer i'en
paa Grund af Kri'en.

Saa er Fodboldkamp ikke paa Mode for Ti'en
paa Grund af Kri'en,
og derfor spiller ikke vi
paa Grund af Kri'.

Saafremt I læser Strofen min
paa Grund af Kri'en,
saa finder I deri ingen Grin
paa Grund af Kri'en.

Vi mangler nemlig i „Sunt qui dicant" Si'en
paa Grund af Kri'en,
og derfor løber alt i'en
paa Grund af Kri'en.

—n.

Har De hørt?

at paa Kostskolen faar Kosteleverne Honning, der ikke er „Bismag" ved. Hvordan mon den smager?

En Spadseretur fra Nyborg til Schambye.

—o—

Saa gaar det ud af Nyborg med Lange Skridt. Jeg tænker ved mig selv, at det er godt, at vi ikke skal til Lemvigh, men kun til Schambye. Det er i høj Grad oplivende at Terrænet er afvekslende paa Bagger og Sckov. Vi naar ud til en meget „besøgt“ Lundh — jeg tror, den hedder Sønderlund. Vi kan nu tydelig se de store kendte Godser Lundsgaard og Neergaard; men medens vi mest nyder Stilheden, bliver vi unge Herrer opskræmte, idet vi ser Hr. Bjerre løbe efter en Co. Vi hjælper ham, men vi laver alle noget skrækkeligt Kluns. Meget forpustede fortsætter vi vor Gang og vi kommer gennem Lands byerne: Allerup, Opstrup og Tybjerg o.s.v. Klokken er efterhaan den blevet mange. Jeg føler mig i mit inderste meget glad; jeg kan nemlig se mit Bestemmelsessted. Jeg tænker ved mig selv, at det er godt, at man ikke behøver at overnatte i det Frie, f. Eks. i Halm sammen med Markmusen eller Rasmussen (Aa, Nej Cederskjold).

n.

Alfred Jensens Boghandel.

Største Lager
af
Skolebøger og
Skolemateriel.

Fyldepenne. — Fotografiske Artikler.

Haslev Kiosk

ved **Alfred Møller.**

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
Piber og Tobakker samt Postkort,
Bøger, Blade, Stokke, Portemonæer,
Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270. (Samtalestation.)

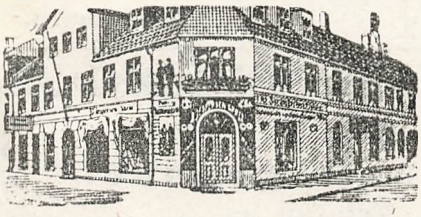

Lingeri.

Sports-Fodtøj.

Skræderforretningen

anbefales.

Telefon 32. Haslev.

J. Jespersen-Skree.

Skotøjshuset.

Haslev største Skotøjs-Etablissement.

Enestaaende Udvalg.

Reparationer udføres prompte.

Hertz.

Haslev.
Tlf. 230.

Undervisning i Tegning

samt Maling med Akvarel og Oliefarver

gives hos

Kunstmaler **M. Skov.**

Torsdag for Voksne Kl. 3. til 5. Onsdag og Fredag for Bøn og Voksne Kl. 3 til 5. For Voksne 40 Øre og Børn 25 Øre i Timen.

Dürkopp og Sleipner Cykler

er de bedste

Dæk, Slanger, alle Reservedele billigst.

Tennis-Rachets og Bolde.

N. Johannessen. Haslev.

Støt de Averterende!

Hjemmelavet Konfekt

anbefales, samt de fineste Chokolader, Grison, Haukeli, Lindt og Cloetta. The, Kiks og hjemmelavede Smaakager fra Karen Wulff.

E. Munch,

Tlf. 288. Haslev. Tlf. 288.

Den bedste Skolecykle er

Hamlet eller **Kuréer,**

da de forener Lethed og Styrke.

Alle Reparationer udføres bedst og billigst hos

A. P. Egerrup.

Husk

Lauritz Smiths Boghandel,

Haslev. Telefon 8.

KONDITOR BLOCK.

Daglig frisklavet Konfekt, Chokolade, etc.

Vestergade, Haslev. Telefon 132.

Trykt i

Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.